

indlader sig ikke paa at afgøre saadanne Spørgsmaal. „Kristeligt Dagblad“ siger meget rigtigt: Paa den Maade løses Spørgsmaalet til den Side, at alt er tilladt. Men, siger saa „Kristeligt Dagblad“, det er Kirkestyrelsen, som man nu kan fordre skrider ind overfor saadanne Mænd. Men „Kristeligt Dagblad“ er forberedt paa, at Kirkestyrelsen, herunder indbefattet Biskopperne i denne Forbindelse, vil svare: Det kan vi ikke indlade os paa, det vil kun fremme Hykleriet. Heroverfor siger „Kristeligt Dagblad“: Det er kun de fejge Myndigheders elendige Udflygt. Det er haarde Ord, naar man tænker paa, at en af disse Myndigheder, der her stemples som fejge, er forhenværende Biskop Wegener. Det var, medens han sad som Biskop over Lolland-Falster Stift, at Provst Villtoft udgav sin Bog om „Jesu Opstandelse og Himmelfart“, uden at Biskop Wegener fandt Foranledning til at foretage sig noget som helst. Det er dog lidt haardt nu at ville stemple Biskop Wegener som en af de fejge Myndigheder, der kun søger en elendig Udflygt. „Kristeligt Dagblad“ hævder, at saafremt man ikke vil gaa til Udrensning af saadanne Præster af vor Folkekirke, vilde Kirkestyrelsen gøre sig fortjent af Klarheden ved at arbejde aabenlyst paa at faa den Forestilling, at Folkekirken er og skal være evangelisk-luthersk, brudt ned ved en Ændring i Grundloven, ved Afskaffelse af Præsteløftet og Indførelse af fuld Ritualfrihed. Naar „Kristeligt Dagblad“ husker paa, at Biskop Wegener var en af de Myndigheder, der uden at foretage sig noget saa paa, at en Bog som Provst Villtofts blev udgivet, medens han sad som Biskop over Lolland-Falster Stift, kan Bladet ikke vente, at Kirkestyrelsen skal foretage en Udrensning. Derfor bliver kun den anden Del af Alternativet tilbage: at tage et Arbejde op for Præsteløftets Afskaffelse og Indførelse af fuld Ritualfrihed.

„Kristeligt Dagblad“ mener, at der maa en Grundlovsændring til for at gøre dette. Jeg tror, jeg kan berolige Bladet med, at det er aldeles ikke nødvendigt, og jeg vil gerne sige det samme til den højtærede Kirkeminister, som i en Skrivelse til Ryslinge Valgmenighed ogsaa taler om det evangelisk-lutherske, som nævnes i Grundlovens § 3. Jeg tror, at hvis man vil læse Grundlovsfædrenes Udtalelser om det evangelisk-lutherske, vil man komme til det Resultat, at det saa vist giver Plads baade for en Provst Villtoft og en Biskop Wegener, at det er et i højeste Grad rummeligt Begreb, saa man aldeles ikke behøver

at gaa til en Grundlovsændring. Men „Kristeligt Dagblad“ maa altsaa nu, naar det maa opgive Tanken om en Udrensning indenfor Folkekirken, melde sig til Kampen for Afskaffelse af Præsteløftet og Indførelse af fuld Ritualfrihed, og jeg maa synes, at for den højtærede Kirkeminister maa der i denne Udtalelse fra Indre Missions Side — om man tør, hvad man vel tør, gaa ud fra, at Indre Mission staar bagved „Kristeligt Dagblad“ — ligge en stærk Tilskyndelse til at foretage dette lille Skridt paa Ritualfrihedens Vej ved at bevilge Ryslinge Valgmenighed dens Andragende om at faa Lov til at benytte et eget Daabsritual. Jeg skal indtrængende henstille til den højtærede Minister at gøre dette og venter at høre et Svar, som tilkendegiver Ministerens Stilling i saa Henseende.

Kammersgaard: Maa jeg først med et Par Ord omtale et Par Ting, som er af lokal Interesse for den Kreds, jeg repræsenterer.

Jeg vil da allerførst bringe den højtærede Kirkeminister en Tak for det Tilskud paa 50 000 Kr., der findes paa Finanslovsforslaget for i Aar til Lucaskirken i Aarhus. Byggeudvalget for Kirken havde ganske vist gerne set, at Tilskuddet var sat noget højere, Ønskerne var gaaet til 75 000 Kr., men nøjsomme som vi Jyder af Naturen er, vil jeg dog ikke undlade at bringe den højtærede Kirkeminister en Tak for de 50 000 Kr.

Jeg vil dernæst gerne, i Tilslutning til hvad det ærede Medlem Hr. Sneum udtalte forleden Dag om Ønskeligheden af en Deling af Aarhus og Skanderborg Amter, henstille, at dette Spørgsmaal, snarest ske kan, maa blive løst. Det er et Spørgsmaal, hvorom By og Land i Amterne samles i skøn Forening, og da der nu i en nær Fremtid findes en saadan Deling, vil jeg meget anbefale, at dette Ønske imødekommes.

Flere ærede Medlemmer har ved denne Finanslovbehandling været inde paa at kritisere forskellige af de Udnævnelser, der har fundet Sted under Ministeriet Stauning. Der er vist egentlig faa af de højtærede Ministre, der i saa Henseende er gaaet Ram forbi, men enkelte af dem synes dog Kritikken paa dette Omraade at have været særlig slem ved, og jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at Kritikken synes i særlig Grad at vende sig imod den højtærede Undervisningsminister. Det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen udtalte saaledes med Henblik paa to Ud-